

Zaur USTAC

MUM KİMİ

YUMŞALANDA

(... əsgər yaradıcılığı...)

Bakı – 2018

Zaur USTAC

“MUM KİMİ YUMŞALANDA” EK

Bakı, “USTAC.AZ” nəşrləri, 2018, 94 səh.

Kod: EK-003 -04- MZM-14 -20-18

Elektron Kitab Zaur Ustac yaradıcılığının “30” illik yubley tədbirləri çərçivəsində nəşr olunur. Bu kitab müəllifin ənənəvi qydada 2011–ci ildə nəşr olunmuş eyni adlı kitabının elektron variantıdır. Kitabda şairin 1993 – 1995-ci illərdə (əsgərlik dövründə) qələmə aldığı şeirlər yer almışdır. (Y-30-EK-03-ZU)

İSBN: 978-9952-8298-9-1c

© Zaur USTAC, 2018.

ON DÖRDÜNCÜ YAZI

QƏLƏM HAQQI VƏ YA MÜRƏKKƏB PULU

(HESABAT)

Salam, dəyərli oxucum... Uca Yaradana şükürlər olsun ki, Bizə qarşı çox səxavətlidir və hər dəfə Sizinlə yeni görüşə gələndə bu şükrü-sənani qeyd etməyi özümə borc bilirəm. Hər yaşadığımız an üçün şükürlər olsun... Min şükür... Mətləbə keçməzdən əvvəl onu qeyd edim ki, nə qədər çalışsam da yenə yazıma bir sözdən ibarət ad seçə bilmədim... Söz addan düşmüşkən, artıq ad öz-özlüyündə oxucuya söhbətin nədən gedəcəyi barədə ipucu verir. Necə deyərlər əldə qələm 30 – a gəlib çatdıq.

2018 – ci ilin Mayın 24 –də ilk yazımın rəsmi şəkildə mətbu orqanda işıq üzü görməsinin 30 ili tamam olur. 24 May 1988 – ci il “Əməyə məhəbbət” adlı məqaləm, Ağdamda nəşr olunan “Lenin yolu” (sonralar “Ağdam”) qəzetinin 62-ci (7194) sayında, 4-cü səhifəsində dərc edilib. ("OTUZ İLDİR ƏLDƏ QƏLƏM" adlı kitabın üz qabığına çıxarılmış foto - cild “Ağdam” qəzetinin Zaur Ustacın şəxsi arxivində saxlanılan həmin bu nömrəsindən istifadə olunaraq hazırlanmışdır.) Və ilk qələm haqqımı deyim, mürəkkəb pulumu deyim - qonorar - aldığım vaxtdan 30 il keçir... Təfsilata keçmədən sadəcə onu qeyd etməyi özümə borc bilirəm ki, həqiqətən də çox keşməkeşli bir həyat yaşamaq qismət oldu Bizlərə...

Sözüsüzki, yaradıcılığımız həyatımızın inkası olduğundan – “qabda nə var çıxar üzə” (Z.U)- bu anlamda mən nəzmi deyil, məhz nəsri nəzərdə tuturam ... Yaşadıqlarımız yazdıqlarımıza çox təsir edir. Hətta, yəqin ki, yaşadıqlarımız yazdıqlarımızı yaradır... Yəni, belə uzun və keşməkeşli bir zamanın müqabilində Biz heç nə yazmamışıq... Adları qoyulmuş, içəriyi də məlum sayı 10 –dan artıq kitab – roman, povest və hekayələr – yazılacağı günü gözləyir... Və gözləyə-gözləyə zənginləşir, dərinləşir, vacibləşir... Yəqin elə buna görədir ki, kəlmələr kağız üzərinə köçməyə tələsmir, hələ bir az da qələmə naz edirlər... Nəsə, yazılmamışları qoyaq bir kənara, keçək yazılmışlara... 30 il əvvəl bir məktəbli məqaləsi ilə başlayan sərgüzəştlərim Uca Yaradanın izni ilə davam etməkdədir və inanıram ki, istədiklərimin hamısını yazıb Sizlərin ixtiyarına verməyə vaxtım olacaq. Bu günə qədər yazdıqlarımdan işıq üzü görən kitablarım aşağıdakılardır:

"GÜNAYDIN" ("AĞÇİÇƏYİM") Bakı - 2010. (Bu günə qədər bir dəfə nəşr olunub və elektron variantı var.)

"İSTƏMƏZDİM ŞAİR OLUM HƏLƏ MƏN" Bakı - 2010. (Bu günə qədər bir dəfə nəşr olunub və elektron variantı var.)

"GÜLZAR" Bakı - 2011. (Bu günə qədər bir dəfə nəşr olunub və elektron variantı var.)

"MUM KİMİ YUMŞALANDA" Bakı - 2011. (Bu günə qədər iki dəfə nəşr olunub və elektron variantı var.)

"MƏHDUD HƏYATIN MƏCHUL DÜŞÜNCƏLƏRİ" Bakı - 2011. (Bu günə qədər iki dəfə nəşr olunub və elektron variantı var.)

"ŞEHÇİÇƏYİM" Bakı -2011. (Bu günə qədər bir dəfə nəşr olunub və elektron variantı var.)

"BALÇIÇƏYİM" Bakı - 2012. (Bu günə qədər bir dəfə nəşr olunub və elektron variantı var.)

"BƏRZƏXDƏ" Bakı - 2014. (Bu günə qədər bir dəfə nəşr olunub)

"NİŞANGAH" Bakı - 2016. (Bu günə qədər iki dəfə nəşr olunub və elektron variantı var.)

"ORİYENTİR ULDUZU" Bk1 -2011. (Bu günə qədər beş dəfə nəşr olunub və elektron variantı var.)

"GÜLÜNÜN ŞEİRLƏRİ" Bakı - 2011. (Bu günə qədər üç dəfə nəşr olunub və elektron variantı var.)

"SEVİN Kİ, SEVİLƏSİZ" Bakı - 2014. (Bu günə qədər bir dəfə nəşr olunub və elektron variantı var.)

"BAYATILAR" - "بایاتیلار" زائور اوستاج - Bakı -2014. (Bu günə qədər iki əlifba ilə üç dəfə nəşr olunub və elektron variantı var. Təbrizdə yayımlanıb.)

"QƏLBİMİN AÇIQCASI" Bakı - 2016. (Bu günə qədər bir dəfə nəşr olunub və elektron variantı var.)

"USTADNAMƏ" Bakı - 2016. (Bu günə qədər bir dəfə nəşr olunub və elektron variantı var.)

"USUBCAN ƏFSANƏSİ" (MƏQALƏLƏR) Bakı - 2017. (Bu günə qədər bir dəfə nəşr olunub və elektron variantı var.)

"ÇƏHRAYI KİTAB" Bakı – 2017. (Bu günə qədər iki dəfə nəşr olunub və elektron variantı var.)

"OTUZ İLDİR ƏLDƏ QƏLƏM" Bakı – 2018.

(Bu günə qədər bir dəfə nəşr olunub və elektron variantı var.)

YANDIRILMIŞ (LƏĞV OLUNMUŞ) KİTABLAR:

"93 – ün yayı və ya bir qaşığı qatıq", Roman, Bakı – 2011.
(Bərpa olunacaq.)

"2016", Povest, Bakı – 2011. (Bərpa olunacaq.)

Yuxarıda sadalanan müəllifi olduğum kitablardan əlavə, dostların məsləhət bilib daxil etdikləri bir-neçə antologiya, toplularda da yer almışam ki, onlardan Mənə məlum olanları bunlardır:

“ZİRVƏ” antologiyası. Bakı – 2017. (Sona xanıma və Vüsal bəyə təşəkkürlər.)

“RUHUMUZUN TURAN ƏTRİ” “Dədə Qorqud” kitabxanası seriyasından. Bakı – 2017. (Balayar müəllimə, Sabir müəllimə, Mehman müəllimə təşəkkürlər.)

“MƏQAM” Toplu. Bakı – 2017. (Hacıxanım Aidaya təşəkkürlər.)

ASKEF-in yayımladığı “KARABAĞD’AN, KERKÜK’DEN ÇANAKKALE’YE” (şiir seçkisi) antologiyası. Türkiyə–2017. (Günel xanıma, Sayman Aruz bəyə, Sona xanıma və Savaş Ünal bəyə təşəkkürlər.)

Bu günə qədər ənənəvi qaydada nəşr olunmuş bütün kitablarımın elektron variantları var. Hamı üçün tam pulsuz və təhlükəsiz əlçatanlığı təmin etmək məqsədi ilə yaradıcılığın 30 ilini yubley tədbirləri çərçivəsində təkrar EK nəşrlər olacaq.

Son illər müntəzəm olaraq, <http://yazarlar.az/> , <http://ustac.az/> , <http://zaurustac.tr.gg/> saytlarında,

"EV BAZARI" qəzeti (e-qəzet) yomoristik e-qəzətdə,
"MAKLER-VİP" jurnalı (e-jurnal) satirik e-jurnalda,
"MARALLAR" satirik bloqda yazılarımı yayımlayıram.
Bunlardan əlavə istər <http://www.tezadlar.az/> saytı olsun, istərsə də ənənəvi qaydada "TƏZADLAR" qəzeti Bizim üçün Ağdamın bir parçasıdır, "AĞDAM" qədər doğmadır.

Onu qeyd etmək istəyirəm ki, istər ənənəvi qaydada qəzet və jurnallarda, istərsə də elektron variantda bütün təkliflərə isti yanaşıram. Heç bir müraciəti cavabsız qoymuram. Eyni zamanda özüm də vacib bildiyim mövzularda yazılarım olanda və şeirlərimi hər iki qayda ilə mətbu orqanlara göndərirəm və yayımlanıram. Əlbətdə, vacib bildiyim mövzularda....

"YARADANLA BAŞ-BAŞA" kitabına daxil olan "QƏLƏM HAQQI VƏ YA MÜRƏKKƏB PULU" (on dördüncü yazı) adlı, hesabat xarakterli bu məqalə "OTUZ İLDİR ƏLDƏ QƏLƏM" kitabında və yubley tədbirləri çərçivəsində Elektron Kitab formatında nəşr olunacaq bütün kitablarda yer alacaq. Ona görə məhz bu yazıda bir məlumatı da açıqlamaq istəyirəm.

Çox düşündüm ki, bu yazılardan, kitablardan başqa nə edə bilərəm... Bilirsiniz ki, 2007 – ci ildən fəaliyyət göstərən [YAZARLAR.AZ](#) - Yazarlar jurnalının yaranma səbəbi, məqsədi, uşaq və gənclərə dəstək olmaq, ümumiyyətlə yaşından asılı olmayaraq yayımlanmaq problemi olan hər kəsə yardım etmək olub. Odur ki, yenə həmin ampuladan çıxış edərək, yaradıcılığın 30 illik yubleyi münasibəti ilə “USTAC” Milli Mükafatını təsis etdim. Mükafat diplomdan, nağd puldan və laureatın [YAZARLAR.AZ](#)–da yayımlanmış yazılarından ibarət, “Yazarlar” jurnalının xüsusi buraxılışı şəklində, 100 ədəd tirajla – pulsuz, kitabının nəşr olunmasından ibarətdir. Pul mükafatının məbləği bütün dövrlərdə stabil və inflyasiyaya davamlı olması üçün təqdim olunacağı ildə qüvvədə olan Azərbaycan Respublikası Müharibə Veteranının bir aylıq tam müavinəti həcmində nəzərdə tutulur. Pul mükafatı bir dəfə, tam həcmində ödənilir və qanunamüvafiq olaraq bəxşiş - bağışlama, hədiyyə etmə əsasında olduğuna görə vergidən azaddır.

Mükafat ildə bir dəfə, yalnız bir nəfərə 28 May Respublika Günü ərəfəsində - əvvəl, sonuncu Bazar günü – 2019 – cu ildən başlayaraq təqdim olunacaq. Kitab isə növbəti ilin təltifinə qdər çap olunub, laureata təhvil veriləcək. Mükafat barədə ətraflı məlumat YAZARLAR.AZ da elan olunacaq.

Bu arada “AZAD QƏLƏM”, “HAQQIN SƏDASI”, “ƏDƏBİYYAT”, “TƏZADLAR” qəzetlərinin, “YURD”, “ULDUZ”, “AZƏRBAYCAN”, “KİRPİ”, “MOLLA NƏSRƏDDİN XXI ƏSRDƏ”, jurnallarının, eləcə də

<http://azpress.az/> , <http://senet.az/> , <http://zaman24.net/>

<http://www.yazar.in/> , <http://take.az/> , <http://siirvideo.com/>
<https://10yazar.wordpress.com/> , <https://yazyarat.com/> ,

<http://www.tehsilproblemleri.com/>, <http://ayb.az/>

<http://azeri.press/> , <http://www.tezadlar.az/> ,

saytlarının bütün işçi heyətlərinə və rəhbərlərinə, ölkəmizdə elektron kitabçılığın və kitabxanaçılığın əsasını qoymuş, günümüzdə olduqca zəngin, böyük həcmli e-kitab bazasına malik <http://www.kitabxana.net/> saytının qurucusu, bir çox vacib ictimai işlərdə daim öndə fəallığı ilə seçilən, gənclərə həmişə dəstək olan Aydın Xan müəllimə xüsusi təşəkkürlər... Var olasız, Dostlar və əlbətdə, Bizim tanımadığımız digər Qəhrəmanlar ... Kim cəhaləti ortadan qaldırmaq üçün bir kəlmə deyirsə, yazırsa çox xoşbəxt

adamdır... Bu əməlin qəlbə verdiyi fərəhlik hissini ikinci bir iş bəxş edə bilməz.... Uğurlarımız bol olsun... Amin... (Amen...)

Düzü, bilmirəm nəyə untdum ya yox... Ancaq, yazımı yekunlaşdırmaq istəyirəm.

Sağ olun! Var olun! Hamınıza xoş və əyləncəli günlər arzu edirəm! Arada kitab oxumağı da unutmayın!!!! “Mütəilə orqanizmin kompleks müalicəsi, sağlam həyat deməkdir....”
(Z.U)

02.04.2018. Bakı.

Müəllif: [Zaur Ustac](#) ,
© Zaur USTAC,2018. Bakı.

“Bu kitab, Uca Tanrının Adəmi yoğurduğu,
TÜRK OĞLUNA əmanət etdiyi Azərbaycan
torpağına ərmağanı olan, məhəbbətə sədaqət,
eşq yolunda fədakarlıq mücəssəməsi QALALI
Xarıbülbülün şəninə ithaf olunur.”

(ənənəvi nəşirdən-2011- Bakı)

O GÜN

Yadıma düşürsən

O, qarlı gündə...

Necə addımlayıb,

Necə güldüyün,

Sevinci mənimlə

Yarı böldüyün.

Sanki, bayaq olub,

Elə, lap indi,

Hələ də sözlərin qulaqlarımda

İsti nəfəsini duyuram indi.

De, necə atdın, sən bu addımı,

Hansı cəsarətlə çağırdın məni?

Dayanıb qarşımda

Gülər üzlə sən

Şirin kəlmələri

Sapa düzürsən.

Tez dedin, qəlbindən keçənləri sən.

Gülə-gülə çox iti,

Sən bitirdin söhbəti.

Elə, danışdırdın ki,
Sözlərin çox cilalı,
Hədsiz nizamlı idi.
Sənin danışdıqların,
Elə bil ki, şeirdi,
Mən isə, dinləyirdim...
13.12.1993. Tərtər

QƏFƏS

Xəyal aləmində qanadlanırkən;
Çox uzaq yolları yaxın edirəm,
Səninlə görüşür, həmsöhbət olur
Sevinc, kədərimi yarı bölürəm.

Çox vaxt gülürüz, daim səmimi
Hər vaxt dağıdırsan nisgili, qəmi.
Belə, görüşlərdə gördüm qəlbimi;
Gördüm ki, qəlbimdə yerin var sənin.

Həyatı zənn etdim, bir xəyal kimi.
Gördüm ki, bu həyat puç əfsanədir.
Elə bir həyatı yaşaya bil ki,
Anlaya biləsən dünya qəfəsidir...

Tərtər.

GƏRƏKDİR

Həyat bir bağçadır, sən onun gülü,
Hər bir gülün öz bülbülü gərəkdir.
Mən səni bənzətsəm, göydə Hilalə,
Hər hilalın öz ulduzu gərəkdir.

Yox əgər, oxşatsam, mənsəni şamə,
Hər bir şamın pərvanəsi gərəkdir.
Ustac kəsə deyər, getməz dərinə,
Səntək yarə, məntək aşıq gərəkdir...

15.05.1994. Qapanlı

ÜMİD

“Hər zülmət gecənin bir gündüzü var”,

Yoxuşu yenişlə qoşa yeriir.

Gün doğur, Gün batır, Ay da həmçinin.

Yağan yağış kəsir, qar da əriyir.

Dünyada heç bir şey deyil, əbədi.

Hər şeyi həll edən insan özüdür.

Səbirdir, insanın indi qidası,

İndi, ən müdrik söz “görək” sözüdür.

Sən sözün burdakı hikmətinə var;

Çayın mənbəyi də, mənəbi də var.

Yollar da nə qədər uzun olsa da,

Müəyyən nöqtədə mütləq qurtarar...

25.05.1994. Qapanlı.

ARZULAR

Üz-üzə dayanaq, göz-gözə baxsın.

Qəblərin səsini duyaq, eşidək.

Elə, istəyirəm, ey ürək dostum,

Bir anlıq da olsa, görüşə bilək.

Bilmirəm, bu istək hardan yarandı,

Arzular dil açıb, danışır indi.

O gündən, bu günə mənəmləsən sən,

Sinəmdəki ürək sənə yerindi.

Arzular, istəklər baş alıb, gedir.

Cəmalın görməkçün yanıb, yaxıldım.

(bir kəlmə şirin söz həsrətindəyəm...)

Qaçmaq istəyirəm; qəmdən, kədərdən...

Baxış kəməndinə mən yaxalandım.

26.05.1994. Qapanlı.

NECƏ DEYİM

Arzu bir, dilək bir, yollarsa ayrı.
Səni bir anlığa görəydim barı.
Aşiqi biryolluq unudan yarı,
Dünya boş qalmasın, yaradıb Allah!

Həmişə ayrılıq olmayacaq, bil!
Fəsillər dəyişib, ötsə də il-il,
Ancaq öz bülbülün gözləməli, gül,
Başqa bülbüllərə yol verməz Allah!

Dünyanın əbədi qanunudur bu,
Axar çuxurunda, bütün axar su,
Öz günahlarını əməlinlə yu,
Onsuz da cəzasın verəcək Allah!

Nə yaxşı, nə yaman, nə də gözəl ol,
Heç kimə oxşama, özün kimi ol,
İstər yüz ciliddə, yüz şəkildə ol,
Səni öz simanda tanıyır Allah!

26.05.1994. Qapanlı

YENƏ SƏN

Beyin dumanlıdır, fikir dağınıq,
Coşğun könül, öz həmdəmin axtarır.
O, qarlı, büsatlı son günümüzdən
Könül sahibinin gözü yoldadır...

Bir sətir naməni çox gördün mənə,
Bu tənha dənizdə tək qoydun məni,
Nə üçün unutdun, yada salmadın?
Gözləri daima yol gözləyəni....

Son günlər bir görüş həsrətindəyəm,
De görüm, yadına düşürəmmi heç?
Bəlkə, nədəsə bir səhvim olub,
Əgər, belədirsə, günahımdan keç...

Könüllər təzəcə dost olmuşdu, bil!
Biz ayrılan zaman, ay ürək dostum.
O, gündən bir atəş düşüb, içimə,
Çıxır həzin-həzin təpəmdən tüstüm...

İndi ürəkdəki istək başqadır,
Sənin gülüşünə ehtiyacı var.
İncə yerişini görmək istəyir,
Şirin sözlərinə bir ehtiyac var...

O qarlı noyabır günü, uzaqda,
İndi, zaman ötüb, Bahar fəslidir,
Ürəyim bir oda alışıb, yanır
Ruhuma od vuran, gülün vəslidir...

Ümidim böyükdü, heç belə, qalmaz.
Sözsüz ki, fələyin çərxi sınacaq.
Bir də gördün, bir Bahar da, qəfildən,
Gözlədiyim, bir böyürdən çıxacaq...

26.05.1994. Qapanlı.

GÜLLƏ

*Postda dayanmışdım, üç güllə
lap, yanımdan ötüb, torpağa düşdü.*

Nahaqdan özünü yorub gəlmisən,
Sən, mənim qismətim deyilsən , güllə!
Əbəs yerə məni deyib, gəlmisən,
Məni qoruyanım, Tanrımdı, güllə!

* * *

Başımın üstündən ötməklə inan,
Sən, məni heç zaman qorxudamazsan,
Məni hifz eləyir, Ulu Yaradan,
Bir də boş gümana düşmə sən, güllə!

* * *

Lap, gəlib sinəmə dəysən də, güllə,
Bilirəm, dəlməyə cürətin çatmaz.
Çünki Anamın əlləri göydə
Anamın duası zirehdi, güllə!

* * *

Həyatda bir anım imansız deyil,
Gələcəkdə mənim xoş sabahım var.
Səndən bircə, zərrə qorxum belə yox,
Səndən qorxar yalnız qansızlar, güllə!

* * *

Nə qədər gəlibsən, dur gəl üstümə,
Bilirəm, lap çoxdan durdun, qəsdimə,
Çoxları bələddi, mənim şəstimə,
Miniz birdən gəlsə, burdayam, güllə!

26.05.1994. Qapanlı.

O GÖRÜŞDƏN SONRA

Bir anlıq görüşün xatirəsiylə
Yaşadım, keçən bütün günləri.
Hər an məşəqqətli, ağır da olsa,
Ömür ağacından dərdim günləri.

Həm qüssəyə batdım, həm də sevindim,
Hər yada salanda o, əziz günü.
Qüssəyə batdım ki, ömrü az oldu.
Həsrətin bir anlıq son bulduğu gün...

Sor, niyə sevindim, bəs ay nazənin.
Yoxsa, ehtiyacın yoxdu bunlara,
Bəlkə, o, görüşdən sevinmədin heç?
Nə deyim, bəxtimə yazılıb qara.

Bir anlıq da olsa görüşə bildik.
Sevindim, talenin bu qismətinə,
Düşündüm, bu tür də görüşəmməsək,
Onda nə edərdim, şükür, bəxtimə...

Sevindim, əlini əlimə aldım,
Sanki, arzular kamına yetdi.
Qəlbin titrəyişin duydum, əlimdə,
Fəqət, bu xoşbəxtlik tez sona yetdi...

Kədəri doğurdu,uzun ayrılıq.
Sevinci bəxş etdi, o, qısa görüş,
Nə qədər ecaskar olur məhəbbət?
Qeysin məcnunluğu əbəs deyilmiş...

* * *

Yazdım, bu şeiri diqqətlə oxu,
Burda hər bir sözün öz mənası var.
Çalış, mətləbimi duya biləsən,
Bütün həsrətlilər sonda qovuşar!

Qapanlı.

YADA SAL MƏNİ

Həsətdən yoğrulan, günlərim bir-bir
Nisgildən yük tutub, sapa düzülür.
Ayrılıqdan, intizardan nazılmış
Coşğun qəlbin son teli də üzülür.

Eşqim çox bənzəyir ilk bənövşəyə,
Həm boynu bükükdü, həm bəxti qara.
Eşqimin taleyi bir teldən aslı,
Sevgilim rəhm etməz, bəs neçin yara?

Bir şirin kəlməyə, bir şirin sözə,
Bu günlər qəlbimin ehtiyacı var.
Sənli günlərimi xatırladıqca,
Sənsiz dünyada yaşamaq olar?

Əllərim əlinə çatmayır neynim,
Bir şirin sözünə möhtacam, gülüm.
Sözünü deməyə imkanın yoxdu,
Bir sətir naməyə, nə sözün , gülüm?

Bir onu unutma, gözüm yoldadır,
Əsən küləkdən də səni soraqlar.
Könül xanımın, qalmaqaldadır,
Yarından nəvaziş, sədaqət umar...

05.06.1994. Qapanlı.

RUHUMU GÖRDÜM

Yenə könlüm quşu qəm evindədir,
Ömrümün Baharı Xəzana bənzər.
Cismim hansı yerdə, hansı yandadır?
Ruhum haralarda, hayanda gəzər...

Bilmirəm sevinim, yoxsa, ağlayım?
Səni sevdiyimə, gülüzlü dilbər.
Onu bilirəm ki, xam xəyaldadır,
Ruhumu, cismimi üzən fikirlər...

06.06.1994. Qapanlı.

HAYQIRTI

Yenə dəniz kimi coşubdu qəlbim,
Bir kiçik ürəkdə, ümman çağlayır.
Elə, döyəcəyəm, öz sahilini,
Ləpələr, sahili didib, dalayır...

Köksümdə çağlayan, məhəbbətindi
Həsret bu, ümmanda tufan yaratmış,
İntizar səmumtək əsib, bu yerdə
Yaşıl çəmənlərin bəğrini qaraltmış...

Əlini, əlimə alanda gülüm,
De, hiss etdinmi bu, hayqırtını?
Məni dönməz edən, rıqqətləndirən,
Köksü dəlib, keçən bu, bəğırtını...

Başını köksümə dayayıb, əgər,
Azacıq qəlbimi sən dinləsəydin,
Qəlbin hayqırtısın, ümman nərəsin
Sözsüz ki, o zaman, sən eşidərdin...

08.06. 1994. Marağa.

OXŞARLIQ

Bir tum düşdü torpağa,

- gözlərim gördü səni,

Bir balaca cücərti boyalandı ki, torpaqdan,

- xoşum gəldi sənə sadəliyindən.

Cücərti böyüdü, tezəcə boy atdı,

- bizi, tanış olduq...

Qar yağdı,

cücərti qaldı,

qar altda.

Günəşlə ayrılıq düşdü araya,

- biz də ayrıldıq, qeyri-iradi.

(Ayrılıq hökm etdi, iki cahanda.)

Fəsillər ötüşdü,

zaman dəyişdi...

İntizar çəpəri, qar da əridi.

Həsərdən üşüyən kiçik cücərti,

Vüsalına yetdi, Günəşi gördü...

- mən də həstət qalasına hücum edib,

söküb, tökdüm, biz görüşdük...

08.06. 1994. Marağa.

BAŞ AÇA BİLMİRƏM

Günlərim kədərli, həm də qüssəli,
Özüm də bilmirəm, nə oldu mənə?
Görüşünə gəldim, qəmim azalsın,
Maləsəf, dərd, ələm bəxş etdin mənə...

Görüşünə gəldim, bir görüm səni,
Sanki, ayrılığı heç düşünmədim,
O, görüş çox ani, çox qısa oldu,
Ayrıldıq, haçana kimi bilmədim...

Gözəlim ümid ver, təsəlli ver sən,
Beyin dumanlıdı, könül bulanlıq
Özüm də bilmirəm nə edim, gülüm,
Nə yaman olurmuş, acı ayrılıq...

Fikrimi ifadə edə bilmirəm,
Qəldəkin deməyə dilim acizdir.
Fikirdən, xəyaldan başım açılmır,
Bilmirəm, dərdimin dərmanı nədir...

08.06.1994. Marağa.

TƏZAD

Gəlmədim, həsrətdən yük tut mənimçün,

Gəldim ki, bir sevinc bəxş eləyəsən...

Gəlmədim, ayrılıq çələngi hör sən,

Gəldim ki, xoşbəxtlik tacı verəsən...

Gəldim ki, taledən payımı alım,

Sevinc, xoş bir sevda qismətim olsun.

Gəlmədim, görüşək, tez də ayrılacaq,

Qazandığım ancaq intizar olsun...

Gəldim ki, həsrətin vüsalın görüm,

Gəldim ki, saçını oxşayım, gülüm...

Əlini, əlimdən də necə üzdün?

“GEDİRƏM” kəlməsin sən dedin, gülüm...

13.06.1994. Marağa.

AY QIZ

Niyə deyirsən ki, gözəl deyiləm,
Gözəlliyi nədə görürsən, ay qız?
Yoxsa ki, boyanı, ya zər xalatı,
Sən, gözəllik bilirsən, ay qız?

Burda səhvin var, fikirləş bir az,
Dağ qızı Lalə də heç belə olmaz,
Bənövşə utanıb, yanında açmaz,
Özündən bədgüman dolanma, ay qız!

Gözəllik zər-ziba, zinətdə deyil,
Gözəllik dəyişən libas da deyil,
Gözəllik təmtaraq, həvəs də deyil,
Gözəllik, bir kəlmə sözündə, ay qız!

Bu tür sözlərinlə qəlbimə dəymə,
Gözəlliyi dükan, bazarda gəzmə,
Bir də mənim üçün belə zöz demə,
Gözəllik, insanın özündə, ay qız!

Gözəllik – saf könül, təmiz diləkdir,
Gözəllik – sədaqət, həm incəlikdir,
Başlıca gözəllik öz qəlbindədir,
Onu başqa yerdə axtarma, ay qız!

Gözəllik – xoş arzu, təmiz duyğudur,
Gözəllik – sirdaşa olan qayğıdır,
Gözəllik – İNSANIN tale payıdır,
Özünə yaxşı bax, gözəlsən, ay qız!

23.06.1994. Marağa.

BƏNZƏTMƏ

Açdım, bir bağçanın güllü qapısını,
Təzə, tər, açmamış bir qönçə gördüm.
Yanaşdım, seyr etdim, həm də qoxladım,
Arzuma yetmədim, həm. geri döndüm...

O gülün həsrəti düşdü qəlbimə,
Bülbültək ayrılıq aşıqi oldum.
Gündə neçə kərə girdin qəlbimə,
İçimdə ağladım; boşaldım, doldum...

Qönçəm o, bağçada, mən bu, qəfəsdə,
Həsrət öz sərhədin qoymuş araya,
İki kövrək ürək eşqdə, həvəsdə,
Bir, məlhəm eləyən yoxdu, yaraya...

Bülbüllə, gül kimi yaşayırıq biz;
Bülbül nalə çəkir, gül həsrətiylə,
O gül nələr çəkir, Yaradan bilir,
Könüllər çırpınır vüsalətiylə...

Hərdən şad oluram, hərdən kədərli,
Təsəlli tapıram, düşüncələrlə,
Xəyal aləmində, hər tərəf sirli,
Gecələr açılır, xoş bir səhərlə...

* * *

Şehli bir çəməndə bəxtəvər bülbül
Qovuşub, həsrətli sevgilisinə,
(Zülmətlər gündüzə çevrilən zaman)
Xoşbəxtlik nəsibi olub onların,
Hamı mat qalıbdı, gül sevgisinə...

23.06.1994. Marağa.

BOŞLUQDAYAM

Ömrümə, günümə kədər yazılmış,
Elə bil, sevinmək qadağan mənə.
Bəxtimə qismətim yazılan zaman,
Günlərin acısı yazılmış mənə...

Fikirdən, xəyalıdan gözümlə yumulu,
Heç görə bilmirəm sağ, nə solu
Ürəyim nisgillə, kədərlə dolu,
Bilmirəm doğrusu, nə olmuş mənə...

Görən, sevənlərin hamısı belə,
Ya, mənim taleyim kəsib mənimlə?
Nə zaman yarım ilə verib əl-ələ,
Dünyanı seyr etmək, buyurmuş mənə?

Aman ayrılıqdan, dad ayrılıqdan
- Dünyanı biryolluq çıxart yadından,
Tanrım əsirgəməz, xoş gün Zaurdan
İndi, bir imtahan verilmiş mənə...

24.06.1994. Marağa.

OLDUN

Ümid çırağımı yandırdın yenə,
Atəşli bir eşqlə sevilən oldun.
Zərif bənövşə tək açdın, önümdə,
Günəş kimi sönməz, çağlayan oldun.

Vuruldum, səndəki bu, nəcibliyə,
Adi sadəliyə, şux zərifliyə,
Aşiqə ruh verən cəsərinə,
“Şirindən”, “Leylidən” vəfalı oldun.

Göstərdin, sözünlə ləyaqətini,
Bildirdin, eşqinlə dəyanətini,
Zaur unudubdu, tay təkliyini,
Ustacın uzağı, yaxını oldun...

Marağa.

BƏLƏDÇİ

Ümid ırađını yandırıb, yenə
Yoluma mayaq tək işıq saçırsan,
Arzular qoynunda qanadlanırkən,
Bələdçi durna tək öndə uçursan...

İşıqlı dünyamın açarısan, sən
Xoş bir, gələcəyin bələdçisisən,
Firavan həyatın müjdəçisisən,
Eşqimiz əbədi qoy olsun, ay qız!!!

Marağa.

YOLLAR

Yollar çox dolaşığı, yollar qəribə
Bu, yollar vüsala aparır məni,
Həm səndən ayırır, uzaqlaşdırır,
Həm də sənə doğru aparır məni...

Keçmişdən bu, günə bizi ayıran,
Bu, gündən sabaha səsləyir bizi,
Dünkü günə qədər uzaqlaşdıran,
Bu gündən vüsala aparır bizi...

Eh yollar, qəribə, həm də dolaşığı
Dolaşığı kələf tək ucu bilinmir,
Kiminin bəxtinə düz yollar çıxır,
Kimisi, yoluyla yeriyə bilmir...

Enişli, yoxuşlu , həyat yolları
Dünyanın özü tək qəribəsiniz,
Bir vaxt haçalanıb, ayrıldığımız tək,
Görən, bir də nə vaxt birləşərsiniz?

Yaşıl işıqları yandırın görüm!
Sevginin yolları açıq olmalı,
Sevginin işıqlı, bomboş yolları
Sevib-sevilənlə bu gün dolmalı...

Bu, gündən başlayan yollar uzununu
Sənə addım-addım yaxınlaşıram,
Arxaya boylanıb, seyrə dalanda
Səndən addım-addım uzaqlaşıram...

Dünyanın işindən baş açmaq olmur,
Yollar çox dolaşır, yollar qəribə
Yolun ortasında dayanan zirvə,
Bir ümid nöqtəsi olur, qəribə...

Marağa.

İŞARTI

Ay olmayan gecələrdə Ay olmusan
mənim üçün,
Qaranlıqları əridən nur olmusan
mənim üçün,
Həyatımın tək mənası, sevgilim...

Arzularım bir bağçadır,
sən onun tər qönçəsisən.
Ümidlərim bir çiçəkdir,
sən onun tac ləçəyisən.
Mənim taledən qismətim,
tale payım, sevgilim...

20.09.1994. Tərtər.

MƏNZƏRƏ

Səhər-səhər, şəhli-şehli
mən çəmənə gələndə,
Açmamışdı çiçəklərin çoxusu,
“Gecə-gündüz” qəmgin idi, pərişan...
Solmuş idi, heç gəlmirdi qoxusu...
Ayaqyalın oxşadıqca çəməni,
Qəlbimdə min istək, sevgi oyanır,
Gün doğmaqda, şəh də çəkilməkdədir,
Bundan sonra yeni həyat başlayır...

25.09.1994. Tərtər.

SƏNSİZLİK

Yenə sənsizliyin ağışundayam,
Yenə gündüz mənə gecə görünür,
Yenə vüsalımın sorağındayam,
Vüsala gedən yol çənə bürünür....

İstəmirəm sənsiz dünyanı bir an,
Sənsiz dünyanın heçdir qiyməti,
Sənsiz keçən anlar axıdır, aman
Gözümdən könlümə ələm, zilləti...

06.10.1994. Tərtər.

GÜLÜM

Gözlərim yoluna baxar, sevgilim,
Göz yaşım sel kimi axar, sevgilim,
Arzular Günəş tək doğar, sevgilim,
Yadıma düşəndə o günlər, Gülüm...

Elə, hey görüşə can atır ürək,
Qəlbimdə oyanır türbətür istək,
Bilmirəm nə edim, necə görüşək?
Həsrdən yaxamız qurtarsın, Gülüm...

Əllərim saçında gəzmək istəyir,
Telinin cığasın pozmaq istəyir,
Yaxana çiçəklər düzmək istəyir,
Arzuma çataram de nə vat, Gülüm?

Gəl ümid tacını sən qoy başıma,
Həmişə səadət çıxsın qarşıma,
Sevgilim, gəl baxma , sən az yaşıma,
Dünyada çox şeyi görmüşəm, Gülüm...

Arzular min cürə, istək qədərsiz,
Bir günüm ötməyir inan kədərsiz,
Heç düşmən olmasın yenə, ümitsiz,
Ümidim, gələcək günədir , Gülüm!!!

Xoş arzu, xoş istək
De, beşmi, onmu?
Bəs, haçan boynuna
Salıb, qolumu,
Asudə gəzərik,
- Firavan, Gülüm???

12.10.1994. Tərtər.

BAYATILAR

Mən aşıq, Qızılıgülə,
İstərəm üzün gülə,
Elə, şirin danış ki,
Dodaqda sözün gülə.

* * *

Əzizim gülə bülən,
Xoş, şirin dilə bülən,
O yara, can qurban et
Sevməyi bilə bilən.

* * *

Ay gülürüz nazənin,
Bu könül çoxdan sənin,
Heç, utanıb, çəkinmə
Qəti olsun sözlərin.

25.10. 1994. Tərtər.

GÜNƏŞ

Günəş, bizim sevgimizi nura bülə,
Həyatda səadət payımız olsun,
Günəş, bizim yolumuza doğginən,
- Düzlük, sadəlik yolumuz olsun...

Günəş, bizim sevgimizi qoru gahdan,
Dəli-qorxunc, şər-şübhəli qaranlıqdan,
Ən əsası, acı olan ayrılıqdan,
Əlləri bərk tutan qolumuz olsun...

26.10. 1994. Tərtər.

ŞAIR

Ay “həsərət” kəlməsin yazanda görüm,

Barmaqların daşa dönəydi, şair!

Ümid körpüsünü söküb, tökəndə

Qolların yanına düşəydi, şair!

Haradan ağlına gəldi bu sözlər?

“Həsərət”, “ayrılıq”, “nisgil”, “qəm”, “kədər”

“Hicran” səni udsun, nə bilim nələr?

Bu acı sözləri neynirdin, şair?

Yandırılıb, bağrımı eylədin köz-köz,

Deyirəm; həsrət çək, vüsalətə döz!

Deginən, başına qəhətdimi söz?

Dilin lal olaydı, susaydın, şair!!!

06.11.1994. Tərtər.

NƏ YAXŞI

Yenə də gözlərim,
bir məchul nöqtəyə dikilib, gülüm...
o nöqtədə sən varsan,
o nöqtəyə sənın adın yazılıb,
o nöqtədə sənın əksin görünür...
Yer üzü duman,
çənə bürünür...
Zülmət qaranlığa bürünür cahan,
Göydə yalnız həməən nöqtə parlayır.
Necə ki,
adın qəlbimdə yanır od kimi...
O nöqtə həyatın özüdür, gülüm,
O nöqtə həmdənim,
həm həmsöhbətim...
O nöqtəylə danışırım, sübhəcən,
ürəyimi boşaldıram,
o dinləyir sonacan...
O nöqtə sənsən,
sənın özünsən;

göylərə çıxmısan arzularımda...

Nə yaxşı, o nöqtə var imiş, gülüm.

İndi, o nöqtədir, könül həmdəmə;

sevincə yarıyıq,

dərdə həmsərik

mən şeir deyirəm, o da dinləyir.

Gecələr sübhəcən söhbət edirik;

dərdi bölüşürük,

qəm paylaşırıq

durub, iki yolun ayrıcında biz...

Nə yaxşı, o nöqtə var imiş, gülüm...

O nöqtədə sən varsan,

O nöqtəyə sənün adın yazılıb.

Nə yaxşı, uzaqda deyil o nöqtə.

Deməli, heç, sən də uzaq deyilsən.

Sənünlə həmsöhbət oluram hər gün.

Nə yaxşı, o nöqtə var imiş, gülüm!

Nə yaxşı, mənünçün sən varsan, gülüm!

Nə yaxşı, həyatın özü var, gülüm!

14.11.1994. Tərtər.

YENƏ DƏ

Yenə də görüşə gəlmisən, gülüm,

Sovqatın o şirin xatirələrdir.

Bu görüş nə qədər əzizdir mənə,

Ötən xoş günlərin kitabı kimi...

Bilmirəm, uzaqsan,

ya yaxın mənə

Könül qulaq asır söhbətlərinə.

Ömür kitabını vərəqləyirsən,

Ötən günlərimiz səhfə-səhfədir.

Hər ötən səhfədə bir gün yaşayır,

Hər ötən bir günsə,

bir xatirədir...

Hər belə görüşdə elə bil, gülüm

Yenicə tapmışıq bir-birimizi;

sənin nəvazişin həddindən artıq,

mənsə, öz növbəmdə,

adını hörmətlə, çəkirəm, gülüm...

Arada elə bir məsafə var ki,
Səni də,
Məni də
O, tənzimləyir...
Hörmət qarşılıqlı, nəvaziş eyni,
Yarısı utancaq, yarı ürəkli
Belə, qeyri-adi görüşürük biz.
Yenə də görüşə gəlibsən, gülüm,
Bizim görüş yeri qəlb evimizdir.
Sən, mənim könlümə həmdəm olursan,
Mən, sənın qəlbınə girirəm, gülüm...
Yenə də görüşə gəlmisən, gülüm
Aylı bir güecədə xəyallarımla,
Necə var idinsə, elə gəlmisən,
Çox sadə geyimdə,
məsum çöhrədə...
Çox məsum görkəmdə durub, baxırsan,
Mənsə ürəyimdən keçənlərin hamısını
Bir nəfəsə demək üçün tələsirəm;
zamandan,
taledən,

şikayətçiyəm...

Belə, görüşlərdə həmsöhbət olub,

Səninlə dərd, qəmi yarı bölürəm...

Hüsnün Hilal kimi, bərq vurur gecə,

Bunca ayrılığa de dözümlü necə?

Həsrət qalmasını de görüm, sənə

Uçurub, qovuşa bilirikmi, gülüm?

Qəlbləri zindandan azad edək,

Könüllər şad olsun, biz də sevinək...

Heç, sağol deməmiş, qəfil gedirsən,

Beləcə yarımçıq qalır görüşlər.

Çoxlu mətləbləri açıqlamamış

Xəyallar qırılır, bitir görüşlər...

Elə bil, yuxudan oyanıram mən,

Səksəkə içində fikrə dalıram,

Yenə də xəyalımış,

mənsə, sevindim

Bilmirəm, nə edim donub qalıram,

Düşüncələr alır məni qoynuna;

sahilsiz dəniz tək,

coşğun çay kimi.

Bu görüşdən mənə qalan ümididir.
Ümidlə gözləmək axıra kimi,
Ümid var, bu günə, ümid sabaha.
Sonsuz bir ümidlə yaşayıram, mən...
Ümidim qırılsa, yoxam mən daha.
Mətləbi deyəcəm, uzatdım, gülüm.
Ürəyim doludur,
sözü tükənmir...
Qəlbimin bir arzu,
bir istəyi var;
könül, həmdəminə yetmək istəyir!!!

17.11.1994. Tərtər.

AY KAMAN

Nədir, yenə nalə çəkirsən nədən?

Aman, elə, fəryad qoparma, Kaman!

Bəsdir, diddin, parçaladın qəlbimi,

Aman elə, ruhumu yorma, Kaman!

Dərdli ürək bircə, himə bənddi bil,

Bir himə bənddi ki, o, ötsün dil-dil,

Yatmış duyğuları oyatma qəfil,

Gəl, sarı simlərə toxunma, Kaman!

Onsuz da canımda elə bir hal yox,

Beynimdə, qəlbimdə fikirlər nə çox,

Dərdli ürəyimə dərman edən yox,

Gəl, mənim qəsdimə durma, ay Kaman!

Yenə nalə çəkib, ah qoparırsan,

Səsinlə qəlbimdə od qalayırsan,

Ağır bir hava tək məni boğursan,

Könlümə yaralar vurma, ay Kaman!

Nə edim, neyləyim, öldürdün məni,
Ahın, fəryadınla sökdün qəlbimi,
Heç, çəkə bilmirəm öz dərdlərimi,
Yükümün üstünə yük vurma, Kaman!

Kaman, aman elə, batır səsini,
Dindirib, sızlatma, sızlar qəlbimi,
Nalənlə artırma, nisgil, qəmimi,
Nədən həsrətliyəm sorma, ay Kaman!

Söylə, sənin səsin niyə belədir?
Səsinin ahəngi kədərdir, qəmdir,
Bütün qəmginlərin ilk həmdəmidir,
Kədərimə şərik durma, ay Kaman!

Sən, yalnız qəmə qəm artırırsan,
Dərdimin üstünə dərd artırırsan,
Ay Kaman, özünü nahaq yorursan.
Dünyayla aramı vurma, ay Kaman!!!

Tərtər.

BİL BU HƏQİQƏTİ

Qəlbin həsrət yüklü qəm karvanının,
Yenə də sarbanı olmuşam, gülüm.
Şirin xatirə tək, min bir duyğu tək
Yenə də qəlbimə dolursan, gülüm.

Sənin üzün gülür, mənə qəmliyəm,
Gözlərim nəmlidir, qəm-kədərliyəm,
Sanki, sən təbibsən, mən də dərqliyəm,
“Şikayətin nədir?”- sorursan, gülüm.

Təbib tək baxırsan, düz gözlərimə,
Təqətin itirmiş, yox dizlərimə,
Hərdən də diqqət et, bir sözlərimə,
Nitqimdə qüsur var, görürsən, gülüm?

Əllərin saçımda, üzümdə gəzir,
Gözlərin baxışı canımı üzür,
Nəbzimi tutursan, ürək də dözur,
Başını köksümə qoyursan, gülüm.

Ürəyim şiddətlə döyünür bu an,
Ürək necə dözsün; saralıb-solan,
üzülmüş xəstəni yoxlayan, loğman?
Bu gündə sən özün dərmansan, gülüm!

Tərtər.

ŞEİR

İnan, heç vaxt aldatmıram, özümü,
Yadında əbədi saxla sözümü,
Çəkmə yollarımdan, çəkmə gözünü,
Getdiyim yollarla, qayıdacam mən...

27.12.1994. Tərtər.

BU BELƏDİR

(Əsgər haqqında ballada)

Nədir yenə, ümman kimi,
çalxalanıb, coşdun, ürək?
İçindəki bu təlatüm,
bu oyanış de nə demək?

Həsretdənmi, nisgildənmi,
Ürək, yenə çağlayırsan?
Anasına həsrət qalmış,
Körpə kimi, ağlayırsan...

İçindədir; ümid adlı,
qığılıcımın od-alvu,
tərslik etmə, dəli könül,
intizara alış, yovu!!!

Həqiqətlər qarşısında,
Biz gücsüzük, biz heç nəyik,
Dinlə məni deyim, ürək,
Biz nəçiyik; şan-şöhrətli,

- “hüququndan keçmiş əsgər”,
həmdəminə həsrət canıq,
bəzən canlı, bəzən cansız,
biz “robotuq”, biz “əşyayıq”...

Bu torpaqdan yoğrulmuşuq,
Bu torpaqdan doğulmuşuq,
Yardan əfsəl, anamızın
Qulluğuna buyrulmuşuq!!!

15.04.1995. Marağa.

DURNALAR KİMİ

Yenə də qəlb evim qalmaqaldadır,
Fikirlər sayrışır, ulduzlar kimi.
Ürəyim gah dolur, gah da boşalır,
Göydə hərdəmxəyal, buludlar kimi.

Sənli günlərimin atəşiylə mən,
Gecələr yanıram, ta ki, sübhəcən,
Şirin xatirələr gözüm önündən,
Çəkilib, getməyir rüyalar kimi.

Ayrılıq, intizar, qəmdir, ələmdir
Həsətdir, nisgildir, nə bilim nədir
Bütün sözlüklərdən silinməlidir,
Yox olsun, bu sözlər dumanlar kimi,

Dünyaya etibar əzəldən yoxdur,
Sevgilim, qəlbimdə sözüm nə çoxdur,
Qəlbimi bir fikir yaman qorxudur;
Eşqimiz puç olar yuxular kimi.

Aşiqi yada sal, bir şirin sözlə,
Qoy əsgər sevinsin, xoş namənizlə,
Sevgilim, bir az da lap azca, gözlə,
Bir vaxt qayıdaram durnalar kimi...

Marağa.

SƏNDƏN ASILIDIR

Daşıya bilmirəm, qəlbimin yükün,
Çiynimdə dünyanın yükü var mənim,
Heç bir ölçüylə ölçülə bilməz,
Dünyanın özündən ağırdır yüküm!

Araya ayrılıq düşdü, neyləyim?
Elə bil, sinəmdə od qaladılar,
Bəxtimə qaranlıq düşəndə mənim,
Kaş sənənin bəxtinə nur yazaydılar!

Artıq qəlb dözməyir, bunca həsrətə,
Qəlbin həsrət yükü yaman ağırdır.
Tələtüm eyləyir, köksə sığmayır,
İndi can evimin ağır çağıdır...

Kaş, bu namələrin bir tacir olub,
Səfərə çıxaydı, eşq bazarına.
Alaydı qəlbimin intizar yükün,
Qəlbin son qoyaydı, dərd azarına...

17.04.1995. Marağa.

ANA

Beşiyim üstündə layla çalanım,
Gözümün işığı, dirəyim, ANA!
Dünyalar durduqca, yaşayasan sən,
Düşünən beyinim, ürəyim, ANA!

Dünya yaranışdan Həvvə anamız,
Anadır, bacıdır qol-qanadımız,
Özün demişdin ki, deyil babımız,
Gör, nəyin dərini çəkirsən , ANA!

Heç fikir eləmə oğul sarıdan,
Oğlunu bəxş etdi ulu Yaradan,
Mərdlərə təsəlli olmaz nigardan,
Vətənçün böyütdün oğlunu, ANA!

Vaxt olar; baharda, açanda güllər,
Yaxud da qocalar dadanda nübar,
Sənin də üzünə təbəssüm qonar,
Qayıdacaq oğlun, cəbhədən, ANA!

Marağa.

BİR EŞQLƏ

Yenə də Bahardı, hər yan gül, çiçək,
Ürək də sevinir Bahar eşqiylə,
Hardasa zarafat, hardasa gerçək,
Ürəyim məyusdu bir qız eşqiylə...

Doğrusu budur ki, fərq etməz mənə,
Bahardı, ya Qışdı, ya nə bilim nə.
Bir gözəl elə dağ, çəkdi sinəmə,
Dünyaya biganə qaldım eşqiylə...

İntizarı ilə qanı donduran,
Fikirdə, xəyalda qəlbi coşduran,
Yayın istisində üşüdüm, inan,
Qışın soyuğunda yandım eşqiylə...

“Məhəbbət tac qoyur gözəlliklərə”
Mən şübhə edirəm deyilənlərə,
Məhəbbət od qoyur sevən qəlblərə,
Necə, mən yanırım onun, eşqiylə...

Qəlbimdə bir istək, bir arzu vardı,
Bircə, bu qalmaqal tez qurtaraydı,
Bütün sevgililər tez qovuşaydı,
Mən də sevinəydim, o qız, eşqiylə...

24.04.1995. Marağa.

DAĞLAR

(Ruhuna min rəhmət dədə Ələsgər...)

Nədəndi, ürəyim çırpınır yenə,
Gördükcə hüsnündə mələli, dağlar?!
Yağı cövlan edir, dağdır yenə,
Qoynunda büsatı, cələli, dağlar!

* * *

De, çoxmu çəkərik zülüm-zilləti????
Mövcud hal -vəziyyət üzür milləti,
Onsuz da düşmənin puçdu niyyəti,
Ordumun beşiyi, vüsalı, dağlar!

* * *

Dünya belə qalmaz, dəyişər zaman,
Yenə dövrən olar, həmənkə dövrən,
Bulaqlar başında məclislər quran,
Oğullar ərsəyə gələli, dağlar!

* * *

Ustac bulud kimi dolub, ağlamır,
Köksünün yarası qaysaq bağlamır,
Bir bilsən, ruhumu nələr çuğlamır,
Doğacaq nə zaman Hilalın, dağlar?!

07.05.1995. Marağa.

ÖZÜM DƏ BİLMİRƏM

Əllərim əlinə uzalı qaldı,
Sözlərim səfinə düzülü qaldı,
Çayım stəkanda süzülü qaldı,
Həsretə yollanan bir yol başladım.

Bacara bilmədim, doldu gözlərim,
Dilimin ucunda dondu sözlərim,
Taqətin itirib, əsdi dizlərim,
Ayrılıq istədim, onu xoşladım.

Əlimdə güllərin rəngi də qaçmış,
Elə bil, qönçələr qəlbimdə açmış,
Qəlbin sevinc quşu çox əvvəl uçmuş,
O gündən qəm, kədər oldu yoldaşım.

Qəlbə nəçə istək, oyandı birdən,
Arzular sel olub, axdı gözümdən,
Bilmədim, heç nələr çıxdı, dilimdən,
Bilmədim, fikrimi hara tuşladım.

Neyləyim, əlimdən nə gəlir, gülüm,
Doğrusu, tay söz də tutmayırdilim,
Sbah başımızda nə var, nə bilim,
Günün dan yerində, mən axşamladım...

Marağa

NƏ ZAMAN

Yenə, bir təsəlli oldu bu görüş,
Arzular yaşadı ümidlərimdə.
Neçə yeni istək doğdu bu görüş,
Neçə arzularım qaldı gözümdə.

Taledən, qismətdən baş açmaq olmur,
Arzular tükənmir, ürək yorulmur,
Beynimdə fikirlər axır, durulmur,
Elə bil, dünyanın ahı qəlbimdə.

Yarısı işıqlı, yarı qaranlıq,
Gözümdə dumduru sular, bulanlıq,
Asiman buludlu, yolum dumanlıq,
Dünya pərdələnib, gözüm önündə.

Yeganə təsəllim, parlaq gələcək,
Dövrənim nə zaman üzə güləcək?
Dərdli ürək nə zaman dincələcək?
“İnşallah” kəlməsi, bitib dilimdə.

Marağa.

GÜLÜM

Arzular qəlbimdə coşdu, çağladı,
Xəyallar neçə min dastan bağladı,
Gözlərim yaş tökdü, könlüm ağladı,
Yadıma düşəndə o günlər, Gülüm.

Şirin xatirələr axdı qəlbimə,
Hardansa bir nəğmə qondu dilimə,
Xəyalən əlini aldım əlimə,
Əlinin istisi əlimdə, Gülüm.

Dumduru duyğular qəlbimdə çeşmə,
Yaralı ürəyim həmdəmə təşnə,
Mənimlə olursan gülüm həmişə,
Nə vaxt qovuşarıq vüsala, Gülüm?

Həyatda bir, arzum var, Yaradandan,
Eşqimi hifz etsin xəta-bələdan,
Sonadək qorunsun, bu əhdi-peyman,
Əhdimizə yetək asudə, Gülüm.

Nə deyim, talenin qisməti belə,
Bəzisi asanca verib əl-ələ,
Günün xoş keçirir, öz məşuqiylə,
Bizim də talemiz belədir, Gülüm...

Marağa

SONU YOXMUŞ

Həsrət kəlməsini yazanda görüm,
Sınaydı fələyin kaş qələmi də,
Sevgini nə üçün yazdı bəxtimə?
Arzuları niyə qoyur gözümdə?

Ayrılıq ən böyük dərd oldu mənə,
Qəlbimə, iz saldı ötən dəqiqə,
Nə qədər yüklənmiş könül ələmlə,
Sevən qəlb nə qədər qalsın həsrətdə?

Nə yaxşı xəyallar, var imiş yenə,
Xəyalən gəlirəm, görüşlərinə,
Xəyallar təsəlli verir, qəlbimə,
Nə qədər qapılsın, ürək ümidə?

Ürəyim döyünür, sığmır köksümə,
Dünya birtəhər dəyir gözümə,
Tale min bir naxış çəkdi üzümə,
Daha bir mənə da qalmır sözümdə.

Nə etsin, neyləsin bilməyir ürək,
Bu “aylar” nə deyir, qoy gəlsin görək?
Yeganə təsəllim, ancaq gözləmək,
Bizi nə gözləyir de, gələcəkdə???

Marağa.

PUÇ DÜNYA

Yenə də xəyallar ağışundayam,
Sonsuz ümmanlarda qayıqlar kimi.
Xəyallar gözümün önündə pərdə,
Günü pərdələyir, buludlar kimi.

Gah sevinc bəxş edir, gah da qəm, kədər,
Beyin nə düşünür, ürəyim nələr?
Zaman dəyişsə də, ötsə də illər,
Eşqim sönməzdir alovlar kimi,

Yadıma salıram əfsanələri,
O, qədim, danılmaz həqiqətləri,
Məhəbbət məhv etdi, neçə gəncləri,
Nə qədər Şirinlər, Xosrovlar kimi.

Nə bilək, talenin qisməti necə?
Dünyanın mayası əzab, işgəncə,
Bu dünya mənimçün sanki, əyləncə,
Bu, dünya gözümdə rüyalar kimi...

12.06.1995. Marağa.

ÇƏKİSİZLİK

Çuğlamış qəlbimi xəyallar yenə,
Yolum gah çəmənə, gah çölə düşür.
Həs-rət səyirdikcə intizar atın,
Ürəyim az qala, əlimə düşür.

Dünya məhvərindən çıxıbdı, sanki,
Dünya qarışıbdı, nə bir, nə iki.
Xeyir nə, zərər nə bilinməyir ki,
Gah çiçək, gah tikan yoluma düşür.

Özüm də bilmirəm, heç, bunlar nədir,
Nədir ki, köksümü dağdıb, didir,
Deyirlər, məhəbbət bir, əfsanədir,
Əfsanə, həqiqət cildinə düşür.

Nə edim, nə deyim dincəlsin ürək,
Biz də asudə bircə, gün görək,
Qayğısız anların dadını bilək,
Arzumla, həqiqət ziddimə düşür...

12.06.1995. Marağa.

DÜŞDÜ

Nə deyim, talenin qisməti belə,
Hərənin bəxtinə bir yazı düşdü.
Kiminin bəxtinə sevib, sevlmək,
Kiminin bəxtinə ayrılıq düşdü.

Ürək səksəkəli, beyin dumanlı,
Yol-iriz tutulu, qollarım bağı,
Günüm qara olub, sənsiz qalalı,
Mənim də bəxtimə ayrılıq düşdü.

Gələcək uğrunda döyünür ürək,
Sabaha ümidlə yaşamaq gərək,
Qismətimiz nədir, haradan bilək?
Əzəldən bəxtimə çək-çevir düşdü.

Üçtəpə.

NƏ ZAMAN

Bir istək oyanıb, yenə qəlbimdə,
Çəmanzara qonub, gül ətri duymaq.
Vüsala yetişmək, sevgi yolunda,
Aşiq tək sevgili qoynunda uymaq.

Arzular qəlbimdə düzülüb səfə,
Mənzili bilinməz, bir karvan kimi.
Məhəbbətin düşüb, karvan önünə,
Vüsala aparır, bir sarban kimi.

Ümidlər qəlbimdə açmamış qönçə,
Bahar yellərini gözləyir, gülüm!
Nə zaman talemiz güləcək görən?
Nə zaman açacaq qönçələr, gülüm!?

22.06.1995. Üçtəpə.

ANA

Sənsən xəyalların tuşlandığı yer,
Ümdə arzuların məkanı, ANA!
Nə qədər, möcüzəli, sirli bir dünya,
Kəşf olunmamış dünyamsan, ANA!

Nə deyim, nə yazım yaraşsın sənə,
Yüksələ biləydim kaş mənsəbinə,
Dünyalar sığınar mərhəmətinə,
Özün boyda böyük dünyamsan, ANA!

Bir, şirin kəlməni eşidəydim kaş,
Kipriyim islanıb, oldu yenə yaş,
Olaydım, ayağın altda qalan daş,
Biləydim, başımın üstəsən, ANA!

Elə, kövrəlmişəm, körpə uşaq tək,
Qəlbimi yandırır odlı bir, istək,
Ay Ana, saçıma yüngül sığal çək,
Ən böyük dövlətim, qayğındır, ANA!!!

28.08.1995. Üçtəpə. (KMB)

GÜLÜM

Yenə də tənhalıq alıb qoynuna,
Asudəlik yaddan çıxıbdı, gülüm.
Buzbulaq başında susuz qalan tək,
İnsanlar içində tənhayam, gülüm.

İsti qum üstündə oturub, yenə,
Xəyalən enirəm, yerin təkinə,
Tənhalıq atının minib tərkinə,
Sonsuz səhralara çapıram, gülüm.

Ürəyim bomboşdur, susuz quyu tək,
Elə bil, köksümdə döyünmür ürək,
Dost-tanış içində hey ürkək-ürkək,
Boylana-boylana qalmışam, gülüm.

Qəlbin təsəllisi bilmirəm nədir,
Sanki, Yaz Günəşi çən içindədir,
Arzusu, istəyi bilinmir nədir,
Ürəyim bənzəyir “ ağ lentə “, gülüm.

Düzü, bu boşluqdan baş açammıram,
Uçmaq istəyirə, leyk uçammıram,
Özümə yox deyib, bacarammıram,
Həyata biganə qalmışam, gülüm...

02.09.1995. Üçtəpə.

*Qeyd:

Bu şeirləri oxuduqca şairin keçdiyi həyat yolu gözlər önündə canlanır... Sanki, şeirlər də, şair özü də oxucunun gözü önündədir... Həyat bütün çılpalığı ilə, istər ədəbi inkişaf, istəsə də gündəlik social-məişət baxımından canlı və inkişaf edəndir...

Maraq üçün

Zaur Ustac 1988- ci ilin May ayından etibarən, ehtiyac olan məqamlarda mütamadi olaraq, dövrü mətbuatda və əsasən qapalı auditoriyalarda çıxış edir. Ara- sıra yenə, yeri gəldikcə şeirlər yazır.

Ustaca görə, yazarlar, ancaq yazarlar... Yəni şübhəsiz ki, hikmət və söz Uca Tanrıya məxsusdur.

Biz sadəcə diktə olunanları qələmə alan, qələm tutan qullarıq- qələmin sahibi də odur...

- Ustacılıyam, əlim ərşi-əlada,

Bu nə sitəm, millətim nə bəlada???!!!

Zaur USTAC

(Mustafayev Zaur Mustafa oğlu)

“MUM KİMİ YUMŞALANDA”

Elektron nəşr:

Texniki redaktor: Tunc AY

Rəssam və tərtibatçı: Gülü

Kitab “Yazarlar”-in kompüter mərkəzində yığılıb.

Təşkilati dəstək: www.ustac.az (Qeyri- kommersiya)

Elektron Kitab Zaur Ustac yaradıcılığının “30” illik yubley tədbirləri çərçivəsində nəşr olunan 3-cü kitabdır.

(Y-30-EK-03-ZU)

Redaktə və bütün hüquqlar müəllifə məxsusdur.

Çapa imzalandı: 14. 04.2018.

Əlaqə: zauryazar@mail.ru

Pulsuz.

F/b: **Zaur Ustac**

Qeyd:

Üzqabığının müəllifi: Xaqani Əhmədov.

